

5 God alles in allen

In 1 Korinthe 15 lezen we van het grote einddoel van God. Het thema in dat hoofdstuk is de opstanding. In het eerste deel weerlegt Paulus het argument van dwaalleraren dat er helemaal geen opstanding van de doden is. Eigenlijk zegt hij dat het wel het meest absurde is om jezelf Christen te noemen en te zeggen op Christus te vertrouwen en tegelijkertijd de opstanding te loochenen. Dat eerste deel besluit hij met de volgende woorden:

*'Maar nu, Christus ís opgewekt uit de doden en is de Eersteling geworden van hen die ontslapen zijn. Want omdat de dood er is door een mens, is ook de opstanding van de doden er door een Mens. Want zoals allen in Adam sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. Ieder echter in zijn eigen orde: Christus als Eersteling, daarna wie van Christus zijn, bij Zijn komst. Daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven, wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft tenietgedaan. Want Hij moet Koning zijn, totdat Hij alle vijanden onder Zijn voeten heeft gelegd. De laatste vijand die tenietgedaan wordt, is de dood. Immers, alle dingen heeft Hij aan Zijn voeten onderworpen. Wanneer Hij echter zegt dat aan Hem alle dingen onderworpen zijn, is het duidelijk dat Hij Die Zelf alles aan Hem onderworpen heeft, hiervan is uitgezonderd. En wanneer alle dingen aan Hem onderworpen zijn, dan zal ook de Zoon Zelf Zich onderwerpen aan Hem Die alle dingen aan Hem onderworpen heeft, opdat **God alles in allen** zal zijn.'* (1 Kor. 15:20-28).

Dit gedeelte begint met de opstanding van Christus en het eindigt met het grote doel waar het naar toe moet: God alles in allen. Dit doel wordt in de brief aan de Efeziërs wat nader gedefinieerd. Dat is nu juist dat 'geheimenis van Zijn wil' dat Hij in Zichzelf had voorgenomen. Het geheimenis van Zijn wil staat in vers 10:

'om in de bedeling van de volheid van de tijden alles weer in Christus bijeen te brengen, zowel wat in de hemel als wat op de aarde is' (Ef. 1:10).

Elk van de woorden in dit Schriftgedeelte is nodig om te bestuderen, maar ik richt me nu op 'weer bijeenbrengen'. Het Griekse woordje is *anakefalaiomai*. In Romeinen 13:9 wordt het vertaald met 'samengevat', maar de SV is hier meer in overeenstemming met de grondtekst.

*'Want dit: Gij zult geen overspel doen, gij zult niet doden, gij zult niet stelen, gij zult geen valse getuigenis geven, gij zult niet begeren; en zo er enig ander gebod is, wordt in dit woord als **in een hoofdsom begrepen**, namelijk in dit: Gij zult uw naaste liefhebben gelijk uzelfven.'* (Rom. 13:9, SV).

'In een hoofdsom begrepen'. We zouden ook kunnen zeggen: 'onder een kopje gebracht', als bij de titel van een hoofdstuk. Dat woord 'hoofd' zit ook letterlijk in het Griekse woord.

In Efeze 1:10 moeten we dit 'bijeenbrengen' dan ook opvatten als 'onder één hoofd samenbrengen'. Dit gebeurt 'in Christus'. Hij is dus het Hoofd onder Wie alle dingen bijeen worden gebracht.

Dan zit er in het werkwoord ook het woordje *ana*, wat 'weer' of 'opnieuw' betekent. Alle dingen, zowel wat in de hemel is als wat op de aarde is, worden opnieuw in Christus bijeengebracht. Dit wijst op een oorspronkelijke staat waarin alle dingen in de hemel en op de aarde bijeen waren en op een staat waarin dat niet meer zo is. Er heeft een enorme verandering plaatsgevonden. Ooit was er een eenheid van de dingen in de hemel en op aarde. Die eenheid is verstoord geworden. Het werk van Christus omvat nu niets minder dan dat die versterking wordt opgeheven en alle dingen weer worden verenigd onder één Hoofd.

Iets dergelijks zegt Paulus ons in Kolossenzen 1.

'Hij is het Beeld van de onzichtbare God, de Eerstgeborene van heel de schepping. Want door Hem zijn alle dingen geschapen die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzichtbaar zijn: tronen, heerschappijen, overheden of machten; alle dingen zijn door Hem en voor Hem geschapen. En Hij is vóór alle dingen, en alle dingen bestaan tezamen door Hem. En Hij is het hoofd van het lichaam, namelijk van de

gemeente, Hij, Die het begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn. Want het heeft de Vader behaagd dat in Hem heel de volheid wonen zou, en dat Hij door Hem alle dingen met Zichzelf verzoenen zou, door vrede te maken door het bloed van Zijn kruis, ja door Hem, zowel de dingen die op de aarde zijn als de dingen die in de hemelen zijn.’ (Kol. 1:15-20).

Dit Schriftgedeelte bevat een wondermooie structuur. Die zal ik eerst bespreken. Het gaat me daarmee niet alleen om de mooie structuur, maar ook om het onderwerp waar we nu bij stil staan: het wederom alles bijeenbrengen onder één Hoofd.

Vers 17 en vers 18 beginnen allebei met ‘en Hij’. Dat maakt dat deze twee gedeeltes van verzen parallel lopen:

‘En Hij is vóór alle dingen, en alle dingen bestaan tezamen door Hem.’ (Kol. 1:17).

‘En Hij is het hoofd van het lichaam, namelijk van de gemeente.’ (Kol. 1:18).

Vers 16 en vers 19 beginnen allebei met ‘want’ en dat is de volgende reden om deze gedeeltes van verzen parallel te plaatsen.

‘Want door Hem zijn alle dingen geschapen die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzichtbaar zijn: tronen, heerschappijen, overheden of machten; alle dingen zijn door Hem en voor Hem geschapen.’ (Kol. 1:16).

‘Want het heeft de Vader behaagd dat in Hem heel de volheid wonen zou.’ (Kol. 1:19).

En zo corresponderen vers 15 en het overige van vers 18 met elkaar.

‘Hij is het Beeld van de onzichtbare God, de Eerstgeborene van heel de schepping.’ (Kol. 1:15).

'Hij, Die het begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn.' (Kol. 1:18).

Het is in het Nederlands iets minder duidelijk, maar ook deze twee laatste gedeelten beginnen met dezelfde woordjes: Hij is, *hos estin*.

'Het Beeld van de onzichtbare God' staat parallel met 'het Begin'.

'De Eerstgeborene van heel de schepping' staat parallel met 'de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn.'

Op bladzijde 21 heb ik dit uitgezet in een structuur.

Voordat we verder gaan nog even een kort woord over de vertaling van vers 16 en 17. We vinden hierin drie voorzetsels voor het woordje 'Hem'. In de HSV lezen we deze drie voorzetsels als volgt:

Want **door** Hem zijn alle dingen geschapen
Alle dingen zijn **door** Hem
En **voor** Hem geschapen.

Twee keer 'door' en één keer 'voor'. Toch staat er drie keer een verschillend voorzetsel. Daarom lezen we het iets anders in NBG'51.

*'Want **in Hem** zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, de zichtbare en de onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn **door Hem** en **tot Hem** geschapen.'* (Kol. 1:16, NBG'51)

Hier is het dus:

in Hem
door Hem
en **tot** Hem.

Dit komt meer overeen met de grondtekst en drukt beter uit wat Paulus hier allemaal bedoelt. Ook het volgende vers mist in de SV en de HSV het punt waar het om gaat.

'En Hij is vóór alle dingen, en alle dingen bestaan tezamen door Hem.'
(Kol. 1:17).

Ook hier moeten we 'in Hem' lezen. Alle dingen bestaan tezamen 'in Hem'. Dit 'in Hem' brengt ons regelrecht naar Genesis 1:1.

Structuur van Kolossenzen 1:15-18

- A** a. 15- **Hij is** het Beeld van de onzichtbare God
- b. -15 **De Eerstgeborene** van heel de schepping
- c. 16 **Want** door Hem zijn alle dingen geschapen die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzichtbaar zijn: tronen, heerschappijen, overheden of machten; alle dingen zijn door Hem en voor Hem geschapen.
- B** 17 **En Hij** is vóór alle dingen, en alle dingen bestaan tezamen door Hem.
- B** 18 - **En Hij** is het hoofd van het lichaam, namelijk van de gemeente.
- A** a. -18- **Hij**, Die het Begin is,
- b. -18 **De Eerstgeborene** uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn.
- c. 19 **Want** het heeft de Vader behaagd dat in Hem heel de volheid wonen zou.